

ЧЕТИРИДЕСЕТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Комисия по земеделието и горите

Текстове, които не са четени в пленарна зала!

Д О К Л А Д
за второ гласуване

ОТНОСНО: Законопроект за ветеринарномедицинската дейност, № 554-01-15, внесен от н.п. Васил Калинов и гр.н.пр. на 22.07.2005 г.

Чл.149.(1) Животните се отглеждат и използват по начин, който съответства на тяхното развитие и предназначение и е съобразен с физиологичните им нужди и етологични особености.

(2) Манипулации или хирургически интервенции, които причиняват или могат да причинят значителни болки на животните, се извършват с прилагане на упойка.

(3) Минималните изисквания за защита и хуманно отношение при отглеждане, използване, продажба, клане и умъртвяване на различни видове животни се уреждат с наредби на министъра на земеделието и горите.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 149.

Чл.152. Опити с животни се провеждат, когато не е възможно да се приложат алтернативни методи.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 152.

Чл.157.(1) Генералният директор на НВМС със заповед отнема издаденото разрешение:

1. когато се установи, че данните от подадените документи са неверни;

2. при констатирани груби или системни нарушения на закона.

(2) Заповедта по **ал.1** се изпраща на притежателя на разрешението.

(3) Заповедта по **ал.1** може да се обжалва по реда на Закона за административното производство.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 157.

Чл.160.(1) Умъртвяване на животни се извършва по начин, който не допуска причиняване на излишна болка и страдание.

(2) Умъртвяване на животни се допуска при:

1. ликвидиране на заразни болести;
2. дератизация;
3. нападение на хора от животно и самозащита;
4. практикуване на лов по реда на Закона за лова и опазване на дивеча и риболов по Закона за рибарството и аквакултурите.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 160.

Чл.161. (1) Животните се транспортират при условия, гарантиращи здравето, физиологичните и поведенческите им нужди, в специално оборудвани превозни средства.

(2) При продължително транспортиране на животните се осигурява почивка на пунктове, определени от НВМС.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 161.

Чл.163. Транспортирането на животни се осъществява от превозвачи, получили от НВМС лиценз за кратки или продължителни пътувания.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 163.

Чл. 167. Водачите на транспортните средства и придружителите на животните са длъжни да осигурят възможно най-бързо ветеринарномедицинска помощ на животните, заболели по време на транспортирането.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 167.

Чл.169. Забранява се:

1. транспортирането на животни в нерегистрирани превозни средства и при условия, причиняващи им болка, наранявания и страдания;
2. по време на товарене, разтоварване и придвижване:

а) животните да бъдат удряни, блъскани и ритани;
б) да се притискат чувствителни части на тялото;
в) да се мачкат, усукват или чупят опашките на животните;
г) да се използват приспособления, които причиняват болка на животните;

д) животните да се преместват с механични устройства, както и да се повдигат или влачат за главата, рогата, ушите, краката, опашката или космената покривка.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 169.

Чл.178. Кметовете на общини, райони и кметства организират контрола за спазване изискванията по **чл.172, т.1 и 2, чл.173, т.1 и чл.177, ал.1, т.3 и 4.**

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 178.

Чл.180.(1) Подготовката и провеждането на евтаназия се организира по начин, който намалява до минимум стреса на животното.

(2) Евтаназията се провежда в отделно помещение, което не позволява на останалите животни да наблюдават извършването ѝ.

(3) Евтаназията се извършва с продукти, които предизвикват пълна загуба на съзнание и чувствителност към болка, последвана от сигурна смърт.

(4) След извършването на евтаназия ветеринарният лекар констатира настъпването на смъртта.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 180.

Чл. 181. Забранява се при евтаназия:

1. самостоятелно прилагане на ВМП, които парализират мускулите, без да предизвикват загуба на чувствителност към болка;

2. използване на ВМП, които не водят до загуба на чувствителност;

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 181.

Раздел IX
Диви животни

Комисията подкрепя текста на вносителя за

наименование на раздел девети.

Чл.194.(1) Диви животни могат да се отглеждат извън естествената им среда само в зоопаркове, аквариуми, терариуми, циркове, ферми, волиери и вивариуми.

(2) Обектите, в които се отглеждат диви животни, се регистрират в съответната РВМС по реда на **чл.137**.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 194.

Чл.195. Декоративни животни могат да се отглеждат при домашни условия при спазване на изискванията за защита и хуманно отношение към животните.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 195.

Чл.197.(1) Контролът на обектите по **чл.196** се осъществява чрез ветеринарни проверки на граничните инспекционни ветеринарни пунктове /ГИВП/.

(2) Граничните инспекционни ветеринарни пунктове се одобряват от Европейската комисия по предложение на генералният директор на НВМС, при условие, че отговарят на изискванията за:

1. сграден фонд и техническо оборудване;
2. персонал, процедури и документация.

(3) Списъкът на одобрените ГИВП се обнародва в «Държавен вестник».

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 197.

Чл.198.(1) Контролът на ГИВП се извършва от официални ветеринарни лекари.

(2) Официалният ветеринарен лекар в своята дейност може да се подпомага от помощници - ветеринарни техници или лица, завършили курс на обучение, организиран от НВМС.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 198.

Чл.199. При изпълнение на служебните си задължения служителите от граничния инспекционен ветеринарен контрол (ГИВК) носят униформено облекло, отличителни знаци и се легитимират със служебна карта.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 199.

Чл. 200. (1) Граничният ветеринарномедицински контрол на обектите по **чл.196, ал.1** обхваща:

1. проверка на документацията;
2. проверка за идентичност;
3. физическа проверка;
4. дезинфекция и дезинсекция на влизащи в страната превозни средства.

(2) Изискванията към ГИВП и условията и редът за провеждане на граничния ветеринарномедицински контрол се уреждат с наредби на министъра на земеделието и горите.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 200.

Чл.203. Физическите и юридическите лица, които осъществяват внасяне, изнасяне или транзитно преминаване на обектите по **чл.196, ал.1**:

1. транспортират пратките до мястото за граничен ветеринарномедицински контрол и ги предоставят за извършване на ветеринарните проверки;
2. превозват пратките в специализирани транспортни средства;
3. спазват ветеринарномедицинските изисквания по **чл.56 и чл.61, ал.1**;
4. осигуряват достъп на официалните ветеринарни лекари до пратките и придружаващите ги документи;
5. изпълняват разпорежданията на официалните ветеринарни лекари;
6. заплащат такси за внасяне и транзитно преминаване в размер, определен в тарифата по **чл.14, ал.2**;
7. спазват наложените забрани за внасяне, изнасяне и транзитно преминаване;
8. изпращат на ГИВП, най-малко един работен ден преди внасянето на пратката, сертификат по образец, попълнен в съответната част.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 203.

Чл. 204.(1) След извършване на проверките по **чл.200, ал.1**, официалният ветеринарен лекар допуска внасянето, като попълва съответната част, вписва датата, подписва и подпечатва сертификата по **чл.203, т.8**, след заплащане на таксите за извършване на граничен ветеринарномедицински контрол, определени в тарифата по **чл.14, ал.2**.

(2) Сертификатът по **ал.1** придружава пратките, докато:

1. са под митнически надзор;
2. пристигнат до първия склад или първото предприятие-получател, когато пратките са поставени под митнически режим внос.

(3) Когато пратката се разделя на части, всяка част се придружава от отделен сертификат по **ал.1**.

(4) Митническите органи на ГКПП не разрешават вдигането на пратката преди извършване на граничен ветеринарномедицински контрол.

(5) Митническите органи дават митническо направление на пратката в съответствие със сертификата по **ал.1**.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 204.

Чл.205.(1) Когато при граничните ветеринарни проверки се установи, че всички или някои от животните в пратката или придружаващите я документи не отговарят на ветеринарномедицинските изисквания за внасяне, официалният ветеринарен лекар задържа пратката и след консултация с вносителя или лицето, отговорно за пратката:

1. определя срок за изясняване на случая, настанява животните и им осигурява необходимите грижи, а при съмнение ги поставя под карантина;

2. връща пратката животни, при спазване на здравните изисквания и тези, за хуманно отношение към тях.

(2) Мерките по **ал.1** се налагат с разпореждане.

(3) Официалният ветеринарен лекар е длъжен при необходимост да оказва медицинска помощ на животните.

(4) Официалният ветеринарен лекар вписва причините за връщане на пратката в разпореждането по **ал.2**, поставя на оригиналния ветеринарен сертификат, който я придружава, щемпел с надпис “невалиден”, информира директора на съответната РВМС за предприетите мерки и уведомява всички ГИВП.

(5) Копие от разпореждането и от оригиналния сертификат се съхраняват в ГИВП за срок 3 години.

(6) Разходите за задържане на пратката са за сметка на вносителя.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 205.

Чл.206.(1) Когато връщането на пратката животни е невъзможно и причините за задържането ѝ не представляват опасност за здравето на хората и животните, официалният ветеринарен лекар незабавно информира директора на РВМС за необходимостта от клане на животните.

(2) Директорът на РВМС определя кланица, в която да се извърши клането.

(3) Официалният ветеринарен лекар на ГИВП извършва предкланичен преглед и издава разпореждане за клане, в което вписва определената кланица, начина на транспортиране на животните и реализацията на добитите суровини за:

1. консумация от хора;
2. други цели, като посочва условията, при които те се реализират.

(4) Вносителят или лицето, отговорно за пратката, заплаща разходите за изпълнение на разпореждането по **ал.3**.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 206.

Чл.207. (1) Когато при проверките по **чл.200, ал.1** официалният ветеринарен лекар установи, че пратката животни представлява опасност за здравето на хората и животните, той издава разпореждане за отнемане в полза на държавата и унищожаване на пратката, в което определя мястото и начина на унищожаването ѝ.

(2) Официалният ветеринарен лекар незабавно уведомява, директора на РВМС и генералния директор на НВМС за предприетите мерки по **ал.1**.

(3) Генералният директор на НВМС незабавно уведомява за предприетите мерки по **ал.1**:

1. Граничните инспекционни ветеринарни пунктове на Република България;
2. граничните инспекционни пунктове на Европейския съюз;
3. Европейската комисия;
4. страната на произход на пратката.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 207.

Чл.208.(1) Когато при граничните ветеринарни проверки се установи, че пратката от обектите по **чл.196, ал.1, т.2-5** или придружаващите я документи не отговарят на ветеринарномедицинските изисквания за внасяне, официалният ветеринарен лекар задържа пратката до изясняване на случая, като съставя констативен протокол.

(2) При необходимост официалният ветеринарен лекар може да извърши допълнителни проверки, като до получаване на резултатите от тях пратката остава под негов надзор.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 208.

Чл.209. След отстраняване на причините за задържане на пратката от обектите по **чл.196, ал.1, т.2-5**, официалният ветеринарен лекар допуска внасянето по реда на **чл.204**.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 209.

Чл.210.(1) В случай че причините за задържането не бъдат отстранени, официалният ветеринарен лекар не допуска внасянето и след консултация с вносителя или негов представител, вписва в сертификата по **чл.203, т.8** разпореждане за:

1. връщане на пратката;
2. унищожаване на пратката.

(2) В случаите по **ал.1, т.1**, официалният ветеринарен лекар посочва причините за връщането и поставя на оригиналния ветеринарен сертификат и/или на другите документи, които придружават пратката, щемпел с надпис “невалиден”.

(3) В случаите по **ал.1, т.2** официалният ветеринарен лекар насочва пратката за унищожаване в предприятие за обезвреждане на странични животински продукти след получаване на писмено съгласие от вносителя или негов представител.

(4) Копие от оригиналния сертификат и/или от другите документи се съхраняват в ГИВП за срок 3 години.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 210.

Чл.211.(1) Когато при проверките по **чл.200, ал.1** официалният ветеринарен лекар установи, че пратката от обекти по **чл.196, ал.1, т.2-5** представлява опасност за здравето на хората и животните, той издава разпореждане за унищожаване на пратката, в което определя мястото и начина на унищожаването ѝ.

(2) За унищожаването по **ал.1**, предприятието за обезвреждане на странични животински продукти издава потвърдителен документ, който изпраща на ГИВП, от който пратката е насочена за унищожаване. Копие от документа се изпраща и на съответната регионална митническа дирекция.

(3) Официалният ветеринарен лекар незабавно уведомява директора на РВМС, Централното управление на НВМС и останалите ГИВП за предприетите мерки по **ал.1**.

(4) Централното управление на НВМС незабавно уведомява за предприетите мерки по **ал.1**:

1. граничните инспекционни ветеринарни пунктове на Република България;
2. граничните инспекционни пунктове на Европейския съюз;
3. Европейската комисия;
4. страната на произход на пратката.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 211.

Чл.212.(1) Когато официалният ветеринарен лекар установи, че физически лица пренасят продукти от животински произход за лична

консумация над количествата, определени в наредбата по **чл.200, ал.2**, той ги изземва.

(2) Продуктите по **ал.1** се обезвреждат в инсталация за изгаряне на отпадъци на територията на ГКПП.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 212.

Чл.213.(1) Официалният ветеринарен лекар допуска внасяне на пратки от обекти по **чл.196, ал.1, т.3-5**, предназначени за свободна зона, свободен или митнически склад, само ако лицето, отговарящо за пратките, предварително е изпратило до ГИВП попълнена съответната част на сертификата по **чл.203, т.8** и уведомление, че пратките:

1. са предназначени за свободно обръщение на територията на Република България или за друга конкретна крайна употреба;

2. отговарят или не отговарят на изискванията за внасяне.

(2) Когато в уведомлението по **ал.1** не е посочена конкретна крайна употреба, пратката се счита предназначена за свободно обръщение.

(3) Пратките по **ал.1** се придружават от:

1. оригинален ветеринарен сертификат;

2. оригинални ветеринарни или други документи, идентифициращи пратката.

(4) Когато пратките по **ал.1, т.1** отговарят на изискванията за внасяне, официалният ветеринарен лекар извършва проверка на документацията, проверка за идентичност и физическа проверка.

(5) Когато пратките, предназначени за конкретна крайна употреба, не отговарят на изискванията за внасяне, официалният ветеринарен лекар извършва проверка на документацията и проверка за идентичност.

(6) Когато при извършване на документална проверка в случаите по **ал.5** възникне съмнение за опасност за здравето на хората и животните, официалният ветеринарен лекар извършва и физическа проверка.

(7) Когато след извършване на проверките официалният ветеринарен лекар установи, че изискванията са спазени, той допуска внасянето, като попълва съответната част, подписва и подпечатва сертификата по **чл.203, т.8**.

(8) Когато при проверките по **ал.4** официалният ветеринарен лекар установи, че пратките не отговарят на изискванията за внасяне, той отбелязва тези обстоятелства в сертификата по **чл.203, т.8** и разрешава влизане на пратките в свободна зона, митнически или свободен склад, при условие че пратките идват от страни, за които няма наложена забрана за внасяне и целостта на митническите пломби не е нарушена.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 213.

Чл.214.(1) В случаите по **чл.213, ал.8** пратките могат да напуснат свободната зона, свободния или митническият склад, при едно от следните условия:

1. когато се изпращат в друга страна при спазване изискванията за транзитно преминаване;

2. когато се прехвърлят в друг свободен или митническият склад, чието наименование и местонахождение е посочено в митническият документ, който придружава пратката.

(2) Когато при престоя в свободна зона, митнически или свободен склад пратките станат негодни за употребата, свързана с първоначалното им предназначение, същите се транспортират до място за унищожаване.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 214.

Чл.216. Изискванията към свободните зони, свободните или митническите складове се уреждат с наредбите по **чл.200, ал.2.**

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 216.

Чл.217.(1) Изискванията за внасяне не се прилагат за:

1. суровини и храни от животински произход, за които са изпълнени едновременно следните условия:

а) са част от личния багаж на пътниците и са предназначени за лична консумация;

б) произхождат от страни или райони на страни, от които внасянето не е забранено;

2. суровини и храни от животински произход на борда на самолети или кораби, които са предназначени за консумация от екипажа и от пътниците и не се въвеждат на територията на страната;

3. предварително разрешени от НВМС мостри за изложби и търговски мостри;

4. обекти по **чл.196, ал.1, т.2–5**, предназначени за специални изследвания;

5. предварително разрешени от НВМС суровини и храни от животински произход, предназначени за дипломатически представителства.

(2) Когато продуктите по **ал.1, т.2** или отпадъци от тях се разтоварват, те се унищожават или се прехвърлят директно от едно в друго превозно средство под митнически надзор на същото пристанище или летище.

(3) Когато изложбите и изследванията по ал.1, т.3 и 4 приключат, неизползваните продукти се унищожават под контрола на органите на НВМС.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 217.

Чл.218. Преминаващите през ГКПП суровини и храни от животински произход, предназначени за лична консумация, носещи епизоотичен риск, се изземват от официалния ветеринарен лекар, след което се унищожават на територията на същия ГКПП.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 218.

Чл.219. Транзитно преминаване на животни и зародишни продукти през територията на Република България се допуска от официалния ветеринарен лекар, при условие че:

1. идват от страна, от която внасянето и транзитното преминаване не са забранени;
2. са извършени проверките по **чл.200, ал.1, т.1-3;**
3. пратката е придружена от оригинален ветеринарен сертификат, издаден от компетентните ветеринарни органи на страната на произход, в който е посочена страна по местоназначение, различна от Република България;
4. е получено писмено потвърждение за приемане на пратката от компетентните ветеринарни органи на страната, през която пратката ще премине веднага след напускане територията на Република България;
5. са заплатени такси за извършения граничен ветеринарномедицински контрол, в размери, определени в тарифата по **чл.14, ал.2.**

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 219.

Чл.220.(1) Транзитно преминаване на обектите по **чл.196, ал.1 т.3-5** през територията на Република България се допуска, при условие че:

1. идват от страна, от която внасянето и транзитното преминаване не са забранени;
2. са извършени проверките по **чл.200, ал.1, т.1 и 2;**
3. пратките се придружават от оригинален ветеринарен сертификат, оригинални ветеринарни или други документи, издадени от компетентните органи на страната на произход, към които е приложен легализиран превод на български език, в който е посочена страна по местоназначение, различна от Република България;

4. са заплатени ветеринарни такси за извършения граничен ветеринарномедицински контрол, определени в тарифата по **чл.14, ал.2**.

(2) Когато при извършване на документалната проверка възникне съмнение за опасност за здравето на хората и животните, официалният ветеринарен лекар извършва и физическа проверка.

(3) Когато при проверките по **ал.2** ветеринарният лекар установи, че изискванията са спазени, допуска транзитното преминаване на пратката.

(4) Когато при проверките по **ал.2** ветеринарният лекар установи нарушения на изискванията, не допуска транзитното преминаване и връща пратката обратно.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 220.

Чл.221.(1) Официалният ветеринарен лекар на входящия ГИВП уведомява ГИВП, през който пратката ще напусне територията на Република България, че е допуснал транзитното ѝ преминаване.

(2) Официалният ветеринарен лекар на изходящия ГИВП уведомява официалния ветеринарен лекар, допуснал транзитното преминаване, когато пратката напусне територията на страната.

(3) Ако в срок 24 часа официалният ветеринарен лекар на входящия ГИВП не бъде информиран за напускането на пратката, той уведомява митническите органи на входящия ГКПП.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 221.

Чл.222.(1) Митническите органи не допускат транзитно преминаване на обектите по **чл.196, ал.1** преди извършване на граничен ветеринарномедицински контрол.

(2) Транзитно преминаване на обектите по **ал.1**, се извършва в пломбирани превозни средства или контейнери.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 222.

Чл.223.(1) Министърът на земеделието и горите или упълномощено от него лице издава незабавно заповед за забрана на внасянето и транзитното преминаване на обектите по **чл.196, ал.1** когато:

1. е получена официална информация, че на цялата територия на определена страна или от регион/и от нея ветеринарните власти са установили наличие на особено опасна заразна болест по животните;

2. са констатирани физически или химически замърсители над установените норми, които представляват опасност за здравето на хората и животните.

(2) Заповедта по **ал.1** не подлежи на обжалване.

(3) Забраната по **ал.1** се отменя със заповед въз основа на:

1. нормативни актове на Европейската комисия;

2. информация от СОЗЖ на основание изискванията на Международния зоосанитарен здравен код.

(4) Заповедите по **ал.1** и **ал.3** се обнародват в “Държавен вестник”.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 223.

Чл.224.(1) Изнасяне на обектите по **чл.196, ал.1** се разрешава при условие че на ГИВП, през който пратката напуска страната:

1. е представен един от следните документи:

а) за животни и зародишни продукти - ветеринарномедицинско разрешение за изнасяне, издадено от генералния директор на НВМС;

б) за суровини и храни от животински произход, странични животински продукти, продукти, получени от тях, специфични растителни продукти, фуражни суровини, фуражни добавки, комбинирани фуражи и премикси - писмено уведомление от ветеринарния лекар, който е издал ветеринарния сертификат и/или друг документ, придружаващ пратката;

2. пратката се придружава от оригинален ветеринарен сертификат, а за обектите по **чл.196, ал.1, т.2-5** и/или от друг оригинален документ;

3. е извършена документална проверка.

(2) Ветеринарният сертификат при изнасяне на обекти по **чл.196, ал.1** е по образец на страната, за която се изнасят, като текстът в сертификата е и на български език.

(3) Когато страната, за която се изнася пратката, няма одобрен образец, изнасянето се осъществява със сертификат по образец, утвърден от генералния директор на НВМС.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 224.

Чл.225.(1) Ветеринарномедицинското разрешение за изнасяне по чл.224, ал.1, т.1, буква “а” се издава след подаване на заявление по образец до генералният директор на НВМС.

(2) В 10-дневен срок от подаване на заявлението генералният директор на НВМС издава разрешение за изнасяне или мотивирано отказва издаването му.

(3) Отказът по ал.2 може да се обжалва по реда на Закона за административното производство.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 225.

Чл.226. Ветеринарномедицинско разрешение за изнасяне на животни не се издава:

1. при забрана за внасяне, наложена от ветеринарните органи на страната, за която е предназначено изнасянето;
2. при забрана за изнасяне, наложена със заповед на министъра на земеделието и горите или упълномощено от него лице;
3. когато не са представени документите по **чл.224, ал.1.**

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 226.

Чл.227. Ветеринарномедицинско разрешение не се изисква при изнасяне на:

1. единични животни компаньони и декоративни животни;
2. животни, предназначени за научни цели, изложби и дарения.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 227.

Чл.228.(1) Когато официалният ветеринарен лекар установи несъответствие на пратката с данните в придружаващите я документи, липса на документи и/или нарушения на изискванията за защита и хуманно отношение към животните по време на транспортиране, той задържа пратката до изясняване на случая и съставя констативен протокол по образец.

(2) В случай че износителят или негов представител не отстрани причините за задържането на пратката, официалният ветеринарен лекар издава разпореждане за връщането ѝ в мястото на натоварването и прилага копие от протокола по **ал.1.**

(3) При отстраняване на причините за задържане на пратката, официалният ветеринарен лекар поставя на сертификата, който я придружава щемпел, с който удостоверява, че е разрешил изнасянето на пратката.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 228.

Чл.229. При осъществено изнасяне на обекти по **чл.196, ал.1, т.2-5**, връщането им обратно в Република България се разрешава, при условие че:

1. на ГИВП е получено писмено потвърждение от генералния директор на НВМС за приемането им;

2. се придружават от ветеринарния сертификат и/или другите документи, с които са били изнесени, и от сертификата, издаден от компетентните органи на страната, от която се връща пратката, в който се:

а) гарантира, че пратката не е претърпяла ръчна обработка, не е разтоварвана и условията за съхранението и транспортирането ѝ са били спазени;

б) посочват причините за връщането на пратката.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 229.

Чл.230. Националната ветеринарномедицинска служба не носи отговорност за претърпени вреди и пропуснати ползи, причинени от задържането на пратките, при осъществяване на граничния ветеринарномедицински контрол.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 230.

Чл.231.(1) Генералния директор на НВМС със заповед забранява изнасянето на обектите по **чл.196, ал.1** при усложнена епизоотична обстановка или възникнала опасност за здравето на хората и/или животните.

(2) Заповедта по **ал.1** и заповедта за отмяната ѝ се обнародват в «Държавен вестник»

(3) Заповедта по **ал.1** не подлежи на обжалване.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 231.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Васил Калинов

